II

(Icke-lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) 2018/188

av den 21 november 2017

om ändring av delegerad förordning (EU) nr 1394/2014 om upprättande av en utkastplan för vissa pelagiska fisken i de sydvästliga vattnen

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma fiskeripolitiken, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1954/2003 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2371/2002 och (EG) nr 639/2004 och rådets beslut 2004/585/EG ([1]), särskilt artiklarna 15.6, 18.1 och 18.3, och

av följande skäl:

(1) Förordning (EU) nr 1380/2013 syftar till att gradvis stoppa utkasten inom alla unionens fisken genom att det införs en landningsskyldighet för fångster av arter som omfattas av fångstbegränsningar.

(2) Genom artikel 15.6 i förordning (EU) nr 1380/2013 ges kommissionen befogenhet att anta utkastplaner genom en delegerad akt för en period om högst tre år, med möjlighet till förnyande en gång, på grundval av gemensamma rekommendationer som tagits fram av medlemsstaterna i samråd med de berörda rådgivande nämnderna.

(3) I kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1394/2014 ([2]) fastställs en utkastplan för vissa pelagiska fisken i de sydvästliga vattnen för att underlätta genomförandet av landningsskyldigheten genom vissa flexibilitetsmekanismer.

(4) I enlighet med artikel 15.5 c ii innehåller planen vissa undantag från landningsskyldigheten för att undvika oproportionella kostnader för hantering av oönskade fångster, för fiskeredskap där oönskade fångster per fiskeredskap inte utgör mer än en viss procentsats av den totala årliga fångsten med detta redskap (undantag av mindre betydelse).

(5) I enlighet med artikel 5 i delegerad förordning (EU) nr 1394/2014 löper giltighetstiden för utkastplanen ut den 31 december 2017.

(6) Belgien, Frankrike, Nederländerna, Portugal och Spanien har ett direkt fiskeriförvaltningsintresse i de sydvästliga vattnen. Efter samråd med rådgivande nämnden för sydvästliga vatten och med rådgivande nämnden för pelagiska arter, lämnade de medlemsstaterna den 2 juni 2017 in en gemensam rekommendation till kommissionen.

(7) I den gemensamma rekommendationen föreslås en förlängning av giltighetstiden för de undantag av mindre betydelse som fastställs i utkastplanen, med följande ändrade utkastnivåer:

— Upp till högst 6 % under 2018 och 5 % under 2019 och 2020 av de totala årliga fångsterna av blåvitling inom det industriella pelagiska trålfisket i Ices-sektion VIII.

([1]) EUT L 354, 28.12.2013, s. 22.
([2]) Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1394/2014 av den 20 oktober 2014 om upprättande av en utkastplan för vissa pelagiska fisken i de sydvästliga vattnen (EUT L 370, 30.12.2014, s. 31).

— Upp till högst 6 % under 2018 och 5 % under 2019 och 2020 av de totala årliga fångsterna av långfenad tonfisk inom det pelagiska fisket med parflyttråll i Ices-sektion VIII.

— Upp till högst 4 % under 2018, 2019 och 2020 av de totala årliga fångsterna av ansjovis, makrill och taggmakrill inom det pelagiska trålfisket i Ices-sektion VIII.

— Upp till högst 4 % under 2018, 2019 och 2020 av de totala årliga fångsterna av taggmakrill, blå taggmakrill och makrill och upp till högst 1 % under 2018, 2019 och 2020 av de totala årliga fångsterna av ansjovis inom fisket med notfartyg i Ices-sektioner VIII, IX och X och i Cecafs sektioner 34.1.1, 34.1.2, 34.2.0.

(8) För att motivera de föreslagna undantagen av mindre betydelse har medlemsstaterna lämnat in belägg för oproportionella kostnader för hanteringen av oönskad fångst inom de relevanta fiskena. Beläggen granskades av vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen (STECF), som fann att de gemensamma rekommendationerna innehöll motiverade argument vad gäller kostnadsökningen för hanteringen av oönskade fångster, i vissa fall understödda av en kvalitativ kostnadsbedömning. Mot bakgrund av ovanstående och i avsaknad av skiljaktiga vetenskapliga rön bör giltighetstiden för undantagen av mindre betydelse förlängas och undantagen fastställas till de procentsatser som föreslås i den gemensamma rekommendationen och till nivåer som inte överskrider vad som är tillåtet enligt artikel 15.1 i förordning (EU) nr 1380/2013.

(9) I artiklarna 2 och 4 i delegerad förordning (EU) nr 1394/2014 föreskrivs ett undantag grundat på överlevnadsgrad för ansjovis, taggmakrill, blå taggmakrill och makrill inom icke-industriellt snörpvads-/ringnotsfiske respektive en specifik minimireferensstorlek för bevarande för ansjovis. Åtgärderna bedömdes positivt av STECF 2014. Kommissionen anser att det underlag på vilket bedömningen gjordes är giltigt för de kommande tre åren. Giltighetstiden för åtgärderna bör därför förlängas till 2020.

(10) Delegerad förordning (EU) nr 1394/2014 bör därför ändras i enlighet med detta.

(11) Eftersom åtgärderna i denna förordning direkt påverkar den ekonomiska verksamhet som är knuten till unionsfartygens planering av fiskeåret, bör denna förordning träda i kraft omedelbart efter det att den har offentliggjorts. Eftersom den utkastplan som fastställs i delegerad förordning (EU) nr 1394/2014 löper ut den 31 december 2017, bör den här förordningen tillämpas från och med den 1 januari 2018.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Delegerad förordning (EU) nr 1394/2014 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 3 ska ersättas med följande:

”*Artikel 3*

Undantag av mindre betydelse

Genom undantag från artikel 15.1 i förordning (EU) nr 1380/2013 får följande kvantiteter kastas överbord:

a) Upp till högst 6 % under 2018 och 5 % under 2019 och 2020 av de totala årliga fångsterna av blåvitling inom det industriella pelagiska trålfiske med flyttråll (OTM) som är inriktat på denna art i Ices-sektion VIII och som bereder arten ombord för framställning av surimi.

b) Upp till högst 6 % under 2018 och 5 % under 2019 och 2020 av de totala årliga fångsterna av långfenad tonfisk inom det pelagiska fiske med parflyttråll (PTM) som är inriktat på denna art i Ices-sektion VIII.

c) Upp till högst 4 % under 2018, 2019 och 2020 av de totala årliga fångsterna av ansjovis, makrill och taggmakrill inom det pelagiska trålfiske med flyttråll (OTM) som är inriktat på dessa arter i Ices-sektion VIII.

d) Upp till högst 4 % under 2018, 2019 och 2020 av de totala årliga fångsterna av taggmakrill, blå taggmakrill och makrill och upp till högst 1 % under 2018, 2019 och 2020 av de totala årliga fångsterna av ansjovis inom det fiske med snörpvads/ringnotsfartyg (PS) som inriktas på taggmakrill, blå taggmakrill och makrill och ansjovis i Ices-sektioner VIII, IX och X och i Cecafs sektioner 34.1.1, 34.1.2, 34.2.0.”

2. I artikel 5 ska andra stycket ersättas med följande:

”Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2015 till och med den 31 december 2020.”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2018.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 21 november 2017.

På kommissionens vägnar
Jean-Claude JUNCKER
Ordförande